

Biuletyn Tygodniowy CiZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

8-14 października 2013

41/2013 (241)

Wiadomość tygodnia

ZAKONNICZY NA JASNEJ GÓRZE

Dzisiaj (15 października) w Sanktuarium na Jasnej Górze rozpoczęło się spotkanie się przełożonych wyższych męskich zgromadzeń zakonnych w Polsce, reprezentujący niemal 13 tys. zakonników, którzy tą drogę życia wspólnie podejmują w naszym kraju.

Głównym celem spotkania jest dokonanie oceny ostatnich trzech lat działalności konferencji przełożonych zakonnych oraz wybór nowego przewodniczącego i Konsulty.

Równoległe ze spotkaniem przełożonych odbywa się 31 pielgrzymka braci zakonnych, która gromadzi kilkuset zakonników nie kapłanów. Centralnym momentem obu tych wydarzeń będzie uroczyste rozpoczęcie peregrynacji po domach zakonnych kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, która była ofiarowana polskim zakonnikom przez Prymasa Tysiąclecia Kard. Stefana Wyszyńskiego w 1963 roku jako dar na 1000-lecie chrztu Polski. Po raz pierwszy ten obraz nawiedzał klasztory zakonników w latach 1963-66.

Przełożeni rozpoczęli zebranie od wspólnej modlitwy w kaplicy Domu Pielgrzyma. Konferencję podczas porannej Jutrznii wygłosił o. Zacharasz Jabłoński, paulin. Następnie zebrani wysłuchali sprawozdań obrazujących działalność Konferencji w ostatnim trzyleciu. O. Jacek Waligóra, prowincjał kapucynów z Krakowa, który prowadzi obrady podziękował Ks. Tomaszowi Sielickiemu TChr, który przez ostatnie pięć lat przewodniczył KWPZM.

Eucharystię wspólna dla przełożonych i wszystkich braci uczestniczących w pielgrzymce sprawował Abp Wacław Depo, Arcybiskup Częstochowski.

Popołudniu przystąpiono do wyboru przewodniczącego KWPZM. W drugim głosowaniu wybrany został **O. Janusz Sok (I. 47)**, który od dwóch lat jest prowincjałem redemptorystów. Z wykształcenia - doktorem muzykologii.

Urodził się w Dębicy w 1966 r. W wieku 20 lat wstąpił do Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela. Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów w Tuchowie uzyskał stopień magistra teologii i przyjął święcenia kapłańskie 30 maja 1993 r.

Później rozpoczął studia na kierunku muzykologii kościelnej na Akademii Teologii Katolickiej (obecnie Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego) w Warszawie, uzyskując w 1998 r. stopień magistra muzykologii. Ukończył również Podyplomowe Studium Dyrygenckie na Akademii Muzycznej w Bydgoszczy.

Od 1998 do 2002 był wykładowcą muzyki i śpiewu kościelnego w WSD Redemptorystów w Tuchowie. W 2004 uzyskał doktorat z muzykologii na Uniwersytecie kardynała

Stefana Wyszyńskiego w Warszawie na podstawie rozprawy *Graduał ms. 2a z Biblioteki Sióstr Klarysek ze Starego Sącza* w świetle tradycji polskiej i europejskiej.

W latach 2002-2005 był radnym nadzwyczajnym w Zarządzie Prowincji Warszawskiej redemptorystów, drugim dyrygentem chóru na Uniwersytecie kardynała Stefana Wyszyńskiego i duszpasterzem akademickim w Warszawie. Był przełożonym wspólnoty w Lublinie w latach 2004-2005. Od 2005 do 2011 pełnił urząd ekonoma Prowincji. Podejmował także posługę misjonarza-rekolekcjonisty oraz koordynował akcję pomocy Kościołowi na Wschodzie *Mission Appeal*, prowadzoną przez polskich redemptorystów w USA. Jest członkiem honorowym Stowarzyszenia *Musica Sacra*.

Następnie zebrani dokonali wyboru wiceprzewodniczącego Konferencji. Został nim Ks. Paweł Naumowicz, prowincjał Marianów. W godzinach popołudniowych wybierano członków Konsulty.

Wiadomości krajowe

Jasna Góra modliła się z papieżem Franciszkiem

Sanktuarium maryjne na Jasnej Górze włączyło się w międzynarodowe czuwanie maryjne „Z Maryją poza noc”, organizowane przez Papieską Radę do spraw Nowej Ewangelizacji. W sobotę, 12 października na Szczycie jasnogórskim miała miejsce uroczysta modlitwa w łączności z papieżem Franciszkiem. Ojciec Święty wybrał dziesięć sanktuariów maryjnych na całym świecie, w tym Jasną Górę, które zaprosił do specjalnego włączenia się w ogólnościatowe czuwanie modlitewne w ramach Międzynarodowego Dnia Maryjnego.

Modlitwa rozpoczęła się o godz. 19.00 i trwała równolegle w różnych miejscach świata i w różnych językach. Za pomocą łączności telewizyjnej zorganizowany został telemost modlitewny. Na początku Czuwania zostały przedstawione sanktuaria będące w satelitarnej łączności, które wspólnie też mogły wysłuchać telewizyjnego przesłania Ojca Świętego z okazji tego wydarzenia. Następnie miał miejsce międzynarodowy Różaniec wraz z rozważaniami tajemnic radosnych. Cały wieczór był transmitowany przez RAI (Radio Televisione Italiana) i CTV (Centro Televisivo Vaticano).

W czuwaniu uczestniczyły następujące sanktuaria:

1. Bazylika Zwiastowania (Nazaret – Izrael)
2. Sanktuarium Matki Bożej (Lourdes – Francja)
3. Sanktuarium Our Lady of Good Health (Vailankanni – Indie)
4. Sanktuarium Czarnej Madonny (Częstochowa – Polska)
5. Sanktuarium Marian Shrine of Mary Help (Nairobi – Kenia)
6. Sanktuarium de la Vierge des Peuvres (Banneux – Belgia)
7. Sanktuarium Our Lady (Akita – Japonia)
8. Sanktuarium Niepokalanego Poczęcia NMP (Waszyngton – USA)
9. Sanktuarium Nuestra Señora de Luján (Buenos Aires – Argentyna)
10. Sanktuarium de Nossa Senhora (Aparecida – Argentyna). Łączono się również z sanktuarium maryjnym Divino Amore pod Rzymem.

Na Jasnej Górze zgromadziły się tysiące wiernych. Obecni byli zarówno mieszkańcy Częstochowy, w tym bardzo licznie siostry zakonne z tutejszych zgromadzeń, jak również przeżywający w tym dniu swoje pielgrzymki: maturzyści arch. lubelskiej i poracownicy wodociągów.

Wierni przynieśli ze sobą białe chusty i zapalone świece, symbol czuwania z Maryją przy Chrystusie. Na placu jasnogórskim stał telebim. Na początku satelitarnej łączności krótko zostały zaprezentowane wszystkie sanktuaria, w tym Jasna Góra. Zebrani na jasnogórskim placu unieśli wtedy zapalone lampiony i pomachali białymi chustkami.

Uczestnicy modlitwy, zgromadzeni w sanktuariach maryjnych na całym świecie, wysłuchali krótkiego przesłania papieża Franciszka.

Jasnogórskiej modlitwie przewodniczył abp Wacław Depo, metropolita częstochowski. Obecni byli: abp senior Stanisław Nowak z Częstochowy, ks. inf. Marian Mikołajczyk – wikariusz generalny Kurii Metropolitalnej w Częstochowie, o. Izidor Matuszewski – generał Zakonu Paulinów, o. Roman Majewski – przeor Jasnej Góry.

Nad organizacją dzisiejszego wydarzenia czuwał o. Mirosław Górkiewicz, paulin, dyrektor Jasnogórskiego Centrum Informacji, odpowiedzialny z ramienia Jasnej Góry za przebieg transmisji. Całość animował o. Kamil Szustak, paulin. Modlitwę z Jasnej Góry transmitowała do Rzymu i na cały świat Telewizja Trwam. Transmisję prowadziły również: Radio Maryja i Radio Jasna Góra. Więcej na: www.jasnagora.com

Spotkanie Komisji ds. życia konsekrowanego z wikariuszami biskupimi i siostrami referentkami

W budynku Konferencji Episkopatu Polski odbyło się w poniedziałek 14 października spotkanie Komisji ds. życia konsekrowanego z wikariuszami biskupimi i sio-

strami referentkami diecezjalnymi. Przewodniczący Komisji bp Kazimierz Gurda rozpoczynając spotkanie przywitał wszystkich zebranych i wyraził radość z powodu licznej obecności zaproszonych (około 80 osób).

Po wprowadzeniu w spotkanie zaprosił Siostrę dr Małgorzatę Krupecką, urszulanekę, która wygłosiła referat na temat encykliki papieża Franciszka. Siostra prelegentka nawiązała na początku do unikalnego faktu, iż autorami tej encykliki są dwaj papieże: Benedykt XVI, który rozpoczął jej pisanie i Franciszek, który przyjął przygotowany tekst i – jak sam powiedział – dodał trochę od siebie. Mimo podwójnego autorstwa mamy jedno *Opus*, które dopełnia trzy poprzednie encykliki Benedykta XVI, poświęcone miłości i nadziei chrześcijańskiej. Następnie prelegentka omówiła dość szczegółowo treść encykliki, zwracając uwagę na praktyczne konsekwencje treści encykliki dla chrześcijańskiego świadectwa we współczesnym świecie oraz przekazywania wiary innym. Nazwała encyklikę spójną katechezą, przez którą papież zaprasza współczesnych ludzi do przyjęcia i pogłębienia wiary. Pokazuje piękno i blask, ale także moc wiary.

Główne przesłanie encykliki wpisane zostało w metaforę światła, wzywając chrześcijan, by nieśli tę światłość współczesnemu światu. Następnie Siostra Małgorzata zwróciła uwagę na te treści encykliki, które są ważne dla osób konsekrowanych i ich posłannictwa w świecie. Zakończyła swoje wystąpienie cytatem modlitwy wyjętej z encykliki, a zwróconej ku Maryi

Przewodniczący obrad zaprosił następnie bpa Zdzisława Fortuniaka do przedstawienia tematu: Program duszpasterski 2013/14 a życie konsekrowane. Nawiązując do listu Apostolskiego *Novo Millennio Ineunte* prelegent wyjaśnił wartość programów duszpasterskich, dostosowanych do potrzeb różnych wspólnot, także Kościoła lokalnego w Polsce. Następnie przypomniał działania podejmowane w polskim Kościele w ramach trzyletniego programu (2010-13) poświęconego tematu „czynić Kościół domem i szkołą komunii”.

Od pierwszej niedzieli Adwentu rozpoczyna się realizacja nowego – tym razem czteroletniego - programu duszpasterskiego, który nawiązuje do 1050-lecia chrztu Polski. To fundamentalne dla naszej historii wydarzenie może nam dzisiaj pomóc w odrodzeniu wiary narodu. Hasłem tego czterolecia jest „Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa.” Celem programu

jest budowanie duchowości chrztu. Biskup Zdzisław zwrócił uwagę, że wiele współczesnych ruchów ewangelizacyjnych nawiązuje do faktu chrztu jako źródła odrodzenia wiary. Omówił następnie cztery podstawowe cele (ewangelizacyjny, inicjacyjny, formacyjny i społeczny) jaki ten program chce osiągnąć. Na każdy rok czterolecia przyjęto specjalne hasło, które ma odzwierciedlać główna treść pracy duszpasterskiej.

W roku 2014 hasłem przewodnim będą słowa: „Wierzę w Syna Bożego”. Korzystając z cytatów wyjętych z encykliki „Lumen Fidei” prelegent wyjaśnił teologiczny wymiar tego hasła. Podkreślił także, iż zamiarem twórców programu jest położenie nacisku na kerygmat: jego treść znaczenie i możliwości wykorzystania w posłudze duszpasterskiej.

W ostatnim punkcie swego wystąpienia bp Z. Fortuniak przedstawił propozycje dotyczące życia konsekrowanego w roku duszpasterskim 2013/14. Z swej natury program jest ukierunkowany na duszpasterstwo parafialne, ale przynosi wiele treści ważnych dla życia konsekrowanego. Bp Fortuniak zaproponował, aby w kontekście hasła „Wierzę w Syna Bożego” powrócić do Instrukcji Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego: „Rozpocząć na nowo od Chrystusa”, zwrócił też uwagę na ścisły związek konsekracji chrzcielnej z konsekracją rad ewangelicznych. Wydarzenie kanonizacji Jana Pawła II powinno także skłonić osoby konsekrowane do powrotu do treści jego nauczania skierowanego do osób konsekrowanych. Ostatnią praktyczną propozycją dla wspólnot życia konsekrowanego jest prośba, być zechciały przyjmować do swoich domów młodzież, która ma przybyć na Światowe Dni Młodzieży (pełny tekst wystąpienia bpa Zdzisława Fortuniaka w aneksie)

Po przerwie na kawę odbyła się w dyskusja nad obu przedłożeńiami. Następnie zostały przedstawione relacje z pielgrzymek osób zakonnych do Gietrzwałdu, Gostynia i na Święty Krzyż. Bp Zdzisław Fortuniak wyraził żal, że męska część życia konsekrowanego w niewielkim stopniu uczestniczy w tych pielgrzymkach. W dyskusji po tym głosie potwierdzono te nieobecność jako stałą tendencję. Biskup Przewodniczący podziękował wszystkim organizatorom. Bp Kamiński zauważył, że być może 3 miejsca jako cele pielgrzymek, to jest za mało. Może też byłoby dobrze te spotkania organizować w różnych innych sanktuariach, a nie tylko w tych trzech. Odpowiedzialni za życie konsekrowane z różnych diecezji opowiedzieli o inicjatywach spotkań i pielgrzymek osób konsekrowanych w ich diecezjach. Bo Kazimierz Gurda obiecał iż wszystkie głosy dotyczące rozszerzenia sieci miejsc pielgrzymkowych dla osób konsekrowanych będą rozważone.

Po dyskusji bp K. Gurda nawiązał do Dnia Życia Konsekrowanego i omówił przygotowania organizacyjne do tego wydarzenia. Zaznaczył, że nieobecność Biskupów (będą wówczas z wizyta *ad limina* w Rzymie) nie powinna wpłynąć na przebieg tych uroczystości. Prosił też o wypowiedzi dotyczące tematyki i sposobu organizacji tego Dnia. Pojawiły się głosy, iż należy z większą intensywnością wykorzystać ten Dzień do popularyzacji tego życia w różnych środowiskach i grupach duszpasterskich.

Bezpośrednio po zakończeniu spotkania swoje posiedzenie odbyła Komisja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego.

U sercanów poświęcenie „Domus Mater”

W godzinach przedpołudniowych 12 października 2013 r. u Sercanów w Płaszowie odbyło się uroczyste poświęcenie Domu Macierzystego i oficjalne otwarcie Domus Mater, w skład którego wchodzi działalność konferencyjno-noclegowa oraz nowe formy duszpasterstw specjalistycznych: Centrum Zdrowia Rodziny, Transplantacja „Tak”, Duszpasterstwo Przedsiębiorców i Pracodawców „TALENT”.

Spotkanie rozpoczęło się od wykładu dra n. med. Tadeusza Wasilewskiego na temat „Ochronna medycyna prokreacyjna w służbie nowemu życiu”. Po tym wydarzeniu odprawiona została dziękczynna Eucharystia zakończona aktem zawierzenia Matce Bożej Płaszowskiej Polskiej Prowincji Księży Sercanów. Kolejną częścią spotkania był moment poświęcenia. Przedostatnim akordem wybrzmiały słowa przemówienia przepełnione wdzięcznością skierowane do zebranych przez Prowincjała Księży Sercanów ks. Artura Saneckiego. Całe spotkanie zakończyło się wspólnym poczęstunkiem.

Uroczystości przewodniczył, w zastępstwie ks. Kardynała Stanisława Dziwisza, biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej ks. bp Jan Zając. Wśród zaproszonych gości mieliśmy przyjemność podjąć rektora Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II Jego Magnificencji ks. prof. Władysława Zuziaka wraz z profesorami, Sercańskich Prowincjałów z Niemiec, Francji i USA, przedstawicieli duchowieństwa krakowskiego, przełożonych wspólnot zakonnych męskich i żeńskich miasta Krakowa.

Ważną grupę gości stanowili przedstawiciele ruchów broniących ludzkiego życia działających w Krakowie i na terenie całego kraju, ludzi zaangażowanych przy Centrum Zdrowia Rodziny w Domus Mater. Gościliśmy także zaprzyjaźnionych ze Zgromadzeniem przedstawicieli Służby Zdrowia, prowadzonych Duszpasterstwa, parafian, przyjaciół a także osoby uczestniczących w remoncie. Znaczącą grupę stanowili współpracownicy z sercańskich wspólnot z Polski oraz misjonarze przebywające na urlopie w kraju.

ks. Włodzimierz Płatek SCJ

W Niepokalanowie rozpoczęła się Konferencja Mariologiczna

W Niepokalanowie rozpoczęła się 11 października Ogólnopolska Konferencja Mariologiczna pod hasłem: „Totus Tuus. Myśl mariologiczna i maryjna bł. Jana Pawła II”. Otwarcie konferencji połączone było z uroczystą inauguracją roku akademickiego 2013/2014 Instytutu Maryjno-Kolbiańskiego „Kolbium” w Niepokalanowie. Instytut jest częścią Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Jak zaznacza rektor uczelni – ks. prof. Stanisław Dziekoński, Kolbium zajmuje szczególne miejsce nie tylko w Wydziale Teologicznym, ale w ogóle w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Studia, których przedmiotem będzie Mariologia, to wielkie marzenie św. Maksymiliana – podkreśla Dyrektor Instytutu – ojciec profesor Grzegorz Bartosik. Łączenie w tym roku w „Kolbium” studiować będzie 62 studentów – 49 doktorantów oraz 13 studentów studiów podyplomowych – wśród nich osoby świeckie oraz duchowne.

Uczestnicy konferencji wzięli udział w wspólnej Mszy Świętej w Bazylice w Niepokalanowie, której przewodniczył rektor UKSW – ksiądz Profesor Stanisław Dziekoński. Na zakończenie spotkania planowane jest także uroczyste zawierzenie Najświętszej Maryi Pannie w kaplicy w Niepokalanowie przed figurą Matki Bożej Fatimskiej. Będzie to przygotowanie do Aktu zawierzenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi przez papieża Franciszka, które będzie miało miejsce 13 października w Watykanie.

Organizatorami konferencji są: Wydział Teologiczny Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Instytut Maryjno-Kolbiański „Kolbium” w Niepokalanowie, Centrum Studiów Mariologicznych „Kolbium”, Katedra Mariologii, Klasztor Ojców Franciszkanów w Niepokalanowie oraz Stowarzyszenie „Rycerstwo Niepokalanej” w Polsce.

Patronat medialny nad konferencją objęli Wydawnictwo Ojców Franciszkanów i Radio Niepokalanów. Malwina Szymańska/Paulina Wysocka

Spotkanie formacyjne przełożonych klaretyńskich

W dniach od 7 do 9 października 2013 r. w Domu Rekolekcyjnym Misjonarzy Klaretyńskich w Krzydlinie Małej odbyły się Warsztaty Formacyjne dla Przełożonych klaretyńskich. W spotkaniu formacyjnym wzięło udział 25 klaretyńców – członkowie Zarządu Prowincjalnego, przełożeni wspólnot lokalnych oraz ich wikariusze. Organizatorem Dni Formacji był Zarząd Prowincjalny wraz z Prefekturą ds. Formacji.

Tematem wiodącym była posługa przełożonego we wspólnocie, animacja wspólnoty oraz rozwiązywanie trudnych sytuacji. Pierwsze dwa dni poprowadzili zaproszeni Księża Jezuici: Ks. Krzysztof Dyrek SJ i Ks. Janusz Śliwa SJ oraz Klaretyń – O. dr hab. prof. PWT Jacek Kiciński CMF. Trzeci dzień poświęcony był tej samej tematyce w aspekcie charyzmatu i dokumentów klaretyńskich. Ten dzień poprowadzili O. Robert Kycia CMF – prefekt prowincjalny ds. formacji oraz O. Prowincjał Krzysztof Gierat CMF
Za: www.klaretyni.pl

Święto gdańskiej Prowincji franciszkanów

Franciszkańskie wzgórze św. Maksymiliana w Gdyni po raz kolejny stało się świadkiem ważnych wydarzeń Prowincji. W sobotę 12 października 2013 r. w gdyńskim klasztorze odbyło się kolejne Święto Prowincji – doroczne spotkanie zakonników tworzących jedną z trzech franciszkańskich prowincji w Polsce.

Spotkania te odbywają się regularnie od kilku lat w jednym z konwentów. Tym razem wybór padł na Gdynię ze względu na znajdujące się tu Diecezjalne Sanktuarium św. Maksymiliana i przypadającą 31. rocznicę jego kanonizacji (10 października).

Zakonne spotkanie rozpoczęło się w odnowionej zupełnie niedawno przedwojennej kaplicy św. Antoniego, gdzie franciszkanie odmówili brewiarzową modlitwę w ciągu dnia. Zebranych powitał gospodarz – o. Stanisław Kreft, Gwardian i Proboszcz w Gdyni. Po modlitwie konferencję na temat encykliki „Lumen Fidei” wygłosił ks. Janusz Bujak z Koszalina, wykładowca na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego oraz w WSD w Koszalinie i referent ds. ekumenizmu.

O godz. 12.00 w kościele rozpoczęła się Eucharystia, której przewodniczył i Słowo wygłosił Minister Prowincjalny o. Jan Maciejowski. Jako znak podtrzymywania wiary każdy z Braci otrzymał świecę, która ma przypominać – w trwającym jeszcze Roku Wiary – nasz obowiązek przekazywania tego Bożego światła.

Po Mszy św. Bracia udali się na obiad, a o godz. 15.00, ponownie w kaplicy św. Antoniego, zebrali się na nieszpory. Po nich o. Prowincjał przedstawił aktualne sprawy Prowincji i po błogosławieństwie rozesłał Braci do ich konwentów. Każdy klasztor otrzymał kolorowy katalog przedstawiający klasztor i wspólnoty.

Na tegoroczne Święto Prowincji przybyli franciszkanie z niemal wszystkich polskich klasztorów Prowincji, a także przedstawiciele Braci z Niemiec, Litwy i Ekwadoru. Za: www.gdansk.franciszkanie.pl

Nuncjusz u dominikanów na warszawskim Służewie

Grzech i słabość są częścią naszego życia i nie pozostaje nam nic innego, jak ucześć się różańca – mówił arcybiskup Celestino Migliore w kościele dominikanów na stołecznym Służewie.

Nuncjusz apostolski odprawił mszę świętą, która była głównym punktem Czwartego Warszawskiego Dnia Modlitwy Różańcowej. Dzień odbywa się tradycyjnie w pierwszą sobotę października w kościele Świętego Dominika – sanktuarium Matki Bożej Różańcowej.

W homilii abp Migliore podkreślił, że Kościół od wielu wieków uczy nas modlitwy na różańcu. „Niekiedy może wydawać się ona anachronizmem czy automatyczną recytacją, ale tych, którzy odkryli jej głębię, potrafi prowadzić na cudowne głębiny, w nowy świat komunii z Bogiem” – powiedział nuncjusz papieski.

„Wypowiadane wielokrotnie »Ave Maria« jest jak drogowskaz, który prowadzi do celu. Grzech i słabość są częścią naszego życia i nie pozostaje nam nic innego, jak ucześć się różańca. Słowa, powtarzane z uczuciem, przemieniają nasze serca i umysły. Modląc się sercem, otwieramy się na dzieło zbawienia, które otwiera nam Chrystus. W dniu Sądu Ostatecznego ocalą nas Matka Boża i święci, jeśli sami będziemy się o to starać za życia” – dodał abp Migliore.

Po mszy kapłani oraz wierni udali się do kaplicy Matki Bożej Żółkiewskiej, gdzie przed ikoną Niepokalanej Królowej Różańca proboszcz parafii, o. Witold Ślabig, w obecności abpa Migliore, zawierzył dominikańską parafię i stolicę opiece Maryi.

Do uczestników uroczystości nadesłał telegram kard. Kazimierz Nycz, który kilka lat temu namówił służewskich dominikanów

do organizowania Warszawskiego Dnia Modlitwy Różańcowej.

„Modlitwa różańcowa była, jest i zawsze będzie proponowaną przez Kościół szkołą prawdziwej wiary opartej na niewyczerpanym bogactwie Ewangelii. Różaniec jest dla każdego katolika duchową szkołą, gdyż za przewodnika i nauczyciela rozważań Bożej Prawdy obiera Tę, która najpełniej przyjęła i wypełniła Słowo Boże – Matkę Zbawiciela” – napisał metropolita warszawski.

Ojcom dominikanom kardynał życzył „dalszego, niegasnącego zapału budowania Różańcowego Sanktuarium na Służewie oraz miłości i wytrwałości w uczeniu wiernych Archidiecezji Warszawskiej sztuki różańcowej modlitwy”.

Organizowany od 2010 roku w pierwszą sobotę października Warszawski Dzień Modlitwy Różańcowej ma umożliwić wiernym archidiecezji warszawskiej odnowienie czci dla Matki Bożej, oddawanej przez różaniec. Modlitwę tę rozpropagowali w średniowieczu bracia z Zakonu Kaznodziejskiego. Za: www.dominikanie.pl

Spotkanie Młodzieży Pijarskiej z Polski, Czech i Węgier w Krakowie

11 października w piątkowy wieczór w Liceum Pijarów w Krakowie rozpoczęło się 13. Spotkanie Młodzieży Pijarskiej. Na wspólny festiwal młodości i wiary przyjechali młodzi ludzie z pijarskich duszpasterstw w Polsce oraz z zagranicy: Czech i Węgier. W sumie w spotkaniu uczestniczyło 680 osób. Program powitania grup przygotowali klerycy z pijarskiego seminarium a dzień zakończył się czuwaniem modlitewnym animowanym przez wspólnotę Młodzieży Pijarskiej z Zespołu Szkół Zakonu Pijarów w Krakowie.

Drugi dzień spotkania był pełen wrażeń. Młodzież doświadczyła radości ewangelizowania i wspólnej modlitwy a także radości podczas Przeglądu Piosenek Religijnej i zabawy chrześcijańskiej.

Przedpołudniowa część dnia miała charakter formacyjny. Młodzież wysłuchała konferencji Pana Tomasza Terlikowskiego, który, jak sam o sobie mówi, jest mężem jednej żony i ojcem piątki dzieci. Pan Tomasz dzielił się swoim doświadczeniem mówiąc o roli wiary w swoim życiu, o małżeństwie i ojcostwie. Z radością wspominał, że przed laty uczestniczył w

rekolekcjach powołaniowych prowadzonych przez pijarów i gdyby nie piękna żona, dziś pewnie byłby zakonnikiem.

Kolejnym punktem programu były spotkania w grupach. Młodzi mieli okazję do rozmowy i wymiany doświadczeń rozważając fragment z Pisma Świętego dotyczący rozesłania przez Jezusa uczniów. Zastanawiali się, w jaki sposób powinno się dziś ewangelizować i co musiałby im dać Jezus, by zdecydowali się zostawić dla Niego wszystko. Po obiedzie Młodzież Pijarska udała się w trzyosobowych grupach na osiedle Olsza II, gdzie odwiedzając rodziny prowadziła akcję ewangelizacji, modląc się i rozmawiając z mieszkańcami.

Wieczorem wszyscy zgromadzili się na Mszy św., którą celebrował o. Józef Matras, Prowincjał Polskiej prowincji Zakonu Pijarów. O. Prowincjał w kazaniu przekonywał młodych o wartości dzielenia się wiarą. A wieczorem... Oj, działo się! Zabawa chrześcijańska połączona z przejrzeniem piosenki religijnej. Dzień zakończył się uwielbieniem Jezusa. Podczas adoracji młodzież miała okazję przyjąć indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Ostatni dzień SMP rozpoczął się zbytnie wczesną pobudką. Wieczorna zabawa oraz niekończące się rozmowy dała się we znaki. Modlitwa poranna, śniadanie i uroczysta Eucharystia, obiad i... odliczanie do kolejnego, tym razem 14-tego SMP. Zostało już tylko prawie 365 dni.

Na rozpoczęcie dnia młodzież miała okazję pomodlić się Koronką Dwunastu Gwiazd, modlitwą ułożoną przez św. Józefa Kalasancjusza. Po śniadaniu wszyscy udali się do kościoła parafialnego pw. Matki Bożej Ostrobramskiej na wspólną Eucharystię, której przewodniczył o. Andrzej Turek.

Po Mszy Św. młodzież wróciła do budynku liceum, gdzie odbyło się uroczyste zakończenie 13. SMP oraz obiad. Grupy rozjechały się do swoich domów, a młodzież ze Wspólnoty Calasanz zabrała się za sprzątanie. Na długo w pamięci uczestników pozostaną chwile radości i modlitwy. Kolejne Spotkanie Młodzieży już za rok
Za: www.pijarzy.pl

Refleksja Tygodnia

„Maryja staje przed nami jako pielgrzym wiary”

List Przewodniczącego KWPZM na rozpoczęcie peregrynacji kopii obrazu Maki Bożej Częstochowskiej w męskich domach zakonnych w Polsce, do odczytania we wspólnotach zakonów męskich w dniu 16 października 2013 roku

Do wszystkich wspólnot życia konsekrowanego w Polsce

Drodzy Bracia!

Dzisiaj - 16 października 2013 r. w Częstochowie - rozpoczyna się peregrynacja Jasnogórskiej Ikony do męskich wspólnot życia konsekrowanego w Polsce. Pierwsza taka peregrynacja miała miejsce przed 50 laty, kiedy to Sł. Boży Stefan kard. Wyszyński przekazał przełożonym wyższym zakonów męskich w Polsce wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej, inicjując tym samym czas szczególnego przygotowania do świętowania Millenium Chrztu Polski. Był to okres bardzo trudny w dziejach Polski i Kościoła w Polsce, a także dla zakonów. Biskupi polscy na czele z Prymasem Tysiąclecia wskazali wówczas drogę, którą najpierw sami obrali dla ratowania Kościoła świętego w Ojczyźnie: Jedyna droga dla Was i dla Ojczyzny naszej: Oddać się w Dłonie Maryi.

W ciągu minionego półwiecza dokonały się głębokie przeobrażenia zarówno w wymiarze życia społeczno-politycznego jak i kościelnego w naszym kraju i na całym świecie. Można powiedzieć, że nigdy wcześniej proces zmian na świecie i w Kościele nie dokonywał się tak szybko i tak głęboko. W kontekście polskim i eklesjalnym wystarczy wspomnieć chociażby Sobór Watykański II, wybór na Stolicę Piotrową Karola kard. Wojtyły i jego pielgrzymki do Ojczyzny, oraz związane z tym powstanie Solidarności i upadek

komunizmu z konsekwencjami tego faktu. Wszystko to sprawiło, że Polska odzyskała swoje miejsce na mapie świata i w nowopowstałych strukturach europejskich.

Tym przemianom towarzyszyło i nadal towarzyszy bardzo duże przyspieszenie rozwoju nowych technologii, sposobów komunikacji, nauki i wiedzy o człowieku itd. Pomimo tego wielkiego dobra, które stało się udziałem rodziny ludzkiej, w tym i Polaków, pojawił się szereg nowych zagrożeń, uderzających z całą bezwzględnością w człowieka i w jego odniesienie do Boga. Dotykają one także życia konsekrowanego, a w szczególności jego fundamentalnego wymiaru, jakim jest życie wspólne. Indywidualizm, samorealizacja za wszelką cenę, dyktatura relatywizmu, konsumizm i hedonizm dominujące we współczesnej kulturze, przenikają niestety do życia naszych wspólnot i mają bezpośredni wpływ na naszą mentalność. Owocem tego zjawiska jest nowa wizja życia zakonnego, która niekoniecznie odpowiada ideałowi wspólnoty ewangelicznej. W wielu wspólnotach rodzi się pytanie o jutro życia zakonnego, a wręcz lęk przed utratą tożsamości.

Odpowiedzi na te pytania i lęki chcemy ponownie szukać razem z Maryją w Ewangelii. Szczególną okazją ku temu będzie rozpoczynająca się peregrynacja tego samego wizerunku Jasnogórskiej Madonny, który 50 lat temu odwiedzał nasze wspólnoty gromadząc współbraci przy sercu Matki. Sytuacja, w jakiej obecnie się znajdujemy, przypomina wydarzen-

ie z Ewangelii św. Jana, kiedy to Jezus wraz ze swoją Matką i ze swoimi uczniami został zaproszony na wesele do Kany Galilejskiej. Powstałe wśród gospodarzy zamieszanie z powodu braku wina, ich lęk, bezradność i wstyd, pod wieloma względami przypominają sytuację naszych braterskich wspólnot. Dokument Życie braterskie we wspólnocie tak opisuje obecny kryzys życia wspólnego: „Wydaje się, że w pewnych przypadkach wspólnota zakonna straciła znaczenie w oczach zakonników i zakonnic, i być może nie jest już dla nich ideałem, do którego warto dążyć” (n. 1). Także w naszych domach, w naszej Kanie, brakuje nam wina - nowości przynieszonej przez Chrystusa. Przejawia się to w braku wiary przeżywanej nie tylko indywidualnie, ale także we wspólnocie, razem z moimi braćmi. Wino to także symbol radości. W naszym kontekście jego brak symbolizuje brak entuzjazmu w przeżywaniu powołania, swego rodzaju marazm życiowy, znużenie a nawet wypalenie. Bezradność gospodarzy wobec zaistniałej sytuacji przypomina naszą bezradność wobec postępującej sekularyzacji, marginalizacji roli Kościoła w społeczeństwie, zmniejszającej się liczby powołań. Bezradność owocuje także zaniedbaniem odpowiedzi wiary na wyzwania współczesności, tak, jakby nasze życie ewangeliczne nie miało nic do zaferowania dzisiejszemu światu i Kościołowi. Lęk przed odkryciem przez gości weselnych bolesnej prawdy o braku wina, przypomina nasz strach przed odkryciem trudnej prawdy o nas, o naszych słabościach, niedostatkach i grzechach, z

lubością nagłaśnianych dzisiaj przez media. Wstyd gospodarzy z powodu ewidentnego braku roztropności i gospodarności może nasuwać na myśl także nasz wstyd wobec świata, w oczach którego nasze życie jawi się jako anachronizm i przybytek. Stąd też częsta postawa wycofania, wyrażająca się chociażby w zanikaniu widzialnej obecności męskiego życia konsekrowanego w przestrzeni publicznej: nienoszenie habitu i innych oznak konsekracji to powoli norma.

Wydarzenie z Kany Galilejskiej bardzo realnie przedstawia rzeczywistość człowieka wierzącego, w tym i nas – konsekrowanych mężczyzn. Znamienne jest to, że tej trudnej sytuacji zagubienia i dezorientacji zaradza Maryja, Matka Pana. Przede wszystkim zauważa rodzące się problemy, nie pozostaje wobec nich obojętna i znajduje skuteczną pomoc. Podobnie jak wtedy, tak i dzisiaj może Ona stać się naszą Rzeczniczką u Syna i wołać do Nie-

go Nie mają już wina!, gdy brakuje nam wina wiary i ufności, wina radości i entuzjazmu oraz wina jedności i miłości braterskiej. Do nas zaś Maryja zwraca się z usilną zachętą, wręcz przynagleniem: Zróbcie, cokolwiek wam powie!

Wiara narodu rodzi się z głębokiego odczytania własnych dziejów, które wykraczają poza to, co jest na powierzchni, i dostrzega w nich obecność Boga, nadającego wszystkim sens i logikę. Miniony czas wzmocnił w nas, Polakach, przekonanie, że nasza trudna, a zarazem piękna historia jest najbardziej przekonującym dowodem żywej obecności Chrystusa, który zaproszony do naszej Ojczyzny, wraz ze swoją Matką, wciąż nas wychowuje, kształtuje i przemienia. Ostatnie dziesięciolecie to przecież także czas prężnego rozwoju męskiego życia konsekrowanego w Polsce i coraz większego zaangażowania misyjnego naszych współbraci.

Rzadko bywa tak, że natychmiast można zinterpretować sens wydarzeń i zrozumieć je w świetle wiary. W tych niełatwych czasach staje przed nami Maryja, „pielgrzym wiary”. Uczy nas Ona zachowywać w sercu to, co jest otoczone tajemnicą, w przekonaniu, że czasem przyjdzie chwila światła. To jej aktywna obecność stała się okazją do głębszego poznania Jezusa; to jej interwencja spowodowała, że uczniowie uwierzyli w Jezusa.

Niech obecność Maryi w naszych domach sprawi, że cud przemiany serc zaowocuje postawą słuchania i wiary w Syna; niech da nam siłę i odwagę do szukania coraz głębszej odpowiedzi na nasze powołanie wśród Ludu Bożego.

br. Jacek Waligóra

br. Jacek Waligóra OFMCap

Wiadomości zagraniczne

Papież Franciszek zawierzył świat Matce Bożej Fatimskiej

Papież Franciszek zawierzył świat Matce Bożej Fatimskiej. Miało to miejsce na zakończenie Eucharystii stanowiącej kulminację Dni Maryjnych w Watykanie. W liturgii na Placu św. Piotra uczestniczyło ponad 100 tys. pielgrzymów z całego świata. Ojciec Święty sprawował ją w obecności oryginalnej figury Matki Bożej z Fatimy, która specjalnie z tej okazji została przywieziona z Portugalii do Rzymu.

Ukazując różne wydarzenia z życia Maryi Franciszek mówił w homilii o tym, że Bóg nas zaskakuje, żąda od nas wierności i przede wszystkim jest naszą siłą.

„Bóg nas zawsze zaskakuje, łamie nasze schematy, wywraca nasze plany i mówi: zaufaj mi, nie lękaj się, pozwól się zaskoczyć, przekrocz siebie i pójdz za Mną! Spytajmy się dziś, czy boimy się tego, czego Bóg mógłby od nas zażądać, czy boimy się tego, czego żąda ode mnie? Czy pozwalam się Bogu zaskoczyć tak, jak to uczyniła Maryja, czy też zamykam się w moich zabezpieczeniach: materialnych, intelektualnych, ideologicznych, w zabezpieczeniach moich planów? Czy naprawdę pozwalam Bogu wejść w moje życie?” – pytał Ojciec Święty.

Franciszek zauważył, że Bóg nas zaskakuje swoją miłością, ale żąda od nas wierności w naśladowaniu Go. My zdradzamy, ale Bóg zawsze pozostaje nam wierny – mówił Papież.

„Pomyślimy, ile razy byliśmy z jakiegoś powodu rozentuzjzmowani, z powodu jakiejś inicjatywy, jakiegoś zaangażowania, ale później w obliczu pierwszych problemów poddawaliśmy się. Niestety dzieje się tak także, gdy chodzi o fundamentalne wybory, takie jak małżeństwo. Trudno być stałym, pozostawać wiernym podjętym decyzjom, zobowiązaniom. Często łatwo jest powiedzieć «tak», ale później nie udaje się tego «tak» powtarzać każdego dnia” – powiedział Papież.

Franciszek zachęcił do zrobienia rachunku sumienia z tego, czy jesteśmy chrześcijanami tylko od czasu do czasu, czy zawsze. W tym kontekście podkreślił, że kultura tymczasowości wpływa na nasz sposób przeżywania wiary. Wskazał na często zapomniany element naszego życia, jakim jest wdzięczność, także Bogu. Uczy nas tego Maryja wyśpiewując swój kantyk uwielbienia, nie tylko za to, co Bóg dokonał w jej życiu, ale i w całej historii zbawienia – przypomniał Franciszek.

„Wszystko jest Jego darem, On jest naszą siłą! Tak łatwo powiedzieć dziękuję, a zarazem tak ciężko! Ile razy mówimy «dziękuję» w rodzinach? To są kluczowe słowa codziennego życia: «proszę», «przepraszam», «dziękuję». Jeśli używa się ich w rodzinie to ona się rozwija. Musimy zrozumieć, że wszystko jest darem Boga. Ile razy dziękujemy tym, którzy nam pomagają, są blisko nas, towarzyszą nam w życiu? Często wszystko wydaje się oczywiste! Zachodzi to także w relacji z Bogiem” – powiedział Papież.

Za: Radio watykańskie

Redemptorysta O. Marek Pięta ordynariuszem nowej brazylijskiej diecezji

Ojciec Święty wyniósł do rangi diecezji dotychczasową prałaturę terytorialną Coari w brazylijskiej Amazonii. Jej pierwszym ordynariuszem mianował bp. Marka Pięta CSSR. Polski redemptorysta był tam od dwóch lat biskupem-prałatem.

Urodzony 59 lat temu, 10 października 1954 r. w Tuchowie, przyszły biskup wstąpił do Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela. Po święceniach kapłańskich uzyskał doktorat z teologii moralnej na Alfonsianum w Rzymie. W 1986 r. ks. Marek Pięta wyjechał jako misjonarz do Brazylii. W mieście Salvador da Bahia na wschodzie tego kraju był profesorem na uniwersytecie katolickim i w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną, a przez 10 lat (2000-2010) również proboszczem tamtejszej parafii Zmartwychwstania Pańskiego. Przed dwoma laty, 15 czerwca 2011 r., Benedykt XVI mianował go biskupem-prałatem w leżącym w pobliżu równika Coari.

Prałatura terytorialna jest Kościołem partykularnym zarządzanym na podobieństwo biskupa diecezjalnego przez prałata mającego zazwyczaj, jak w tym przypadku, sakrę biskupią. Na ogół jest to załączek

przyszłej diecezji. Do takiej właśnie rangi Papież Franciszek wyniósł obecnie powstałą 50 lat temu, w 1963 r. prałaturę Coari.Bp. Marka Piątka, ordynariusza nowej brazylijskiej diecezji, zapytaliśmy o to jaki wpływ na dalszy rozwój tamtejszego Kościoła będzie miała dzisiejsza nominacja.

„Jest to dowód na to, że tutejszy Kościół wzrasta. Jest ewangelizowany dzięki pracy poprzednich pokoleń. Zostały założone struktury materialne, duszpasterskie. Dla nas jest to nowy moment na drodze budowania tutejszego Kościoła. Mamy więcej autonomii, więcej dojrzałości, ale równocześnie ten fakt podniesienia do kategorii diecezji zmusza nas do większej działalności misyjnej. Musimy wzrastać jeszcze bardziej w ewangelizowaniu tutejszego Kościoła. Nasza ewangelizacja opiera się przede wszystkim na pracy ludzi świeckich. W prałaturze mamy 695 katechistów. Prałatura ma księży pochodzących z tutejszych terenów. Nie ma żadnego obcokrajowca. Jest to dowód na to, że misja dała owoc pozytywny” – powiedział Radiu Watykańskiemu bp Piątek.

Polak ponownie generałem Misjonarzy Świętej Rodziny

Już kilka minut po godzinie szesnastej w sobotę 12 X 2013 roku, uczestnicy Kapituły Generalnej w pierwszym głosowaniu wybrali ponownie na Przełożonego Generalnego Ks. Edmunda Jana Michalskiego MSF, wywodzącego się z Polskiej Prowincji Misjonarzy Świętej Rodziny.

Głosowanie wyłoniło trzech kandydatów: Ks. Edmunda Michalskiego MSF, Ks. Itacira Brassiani (Prowincja Południowo-Brazylijska) i Ks. Mariana Kołodziejczyka MSF (Prowincja Polska). Do południa po wprowadzeniu w metodologię i wagę wyboru Przełożonego Generalnego, a także po godzinnej niemal modlitwie osobistej, uczestnicy dokonali sondażu, który wyłonił kandydatów na Przełożonego Generalnego.

Następnie po przerwie i wspólnej modlitwie przed Najświętszym Sakramentem dokonano wyboru Generała Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny.

Polska Prowincja Misjonarzy Świętej Rodziny gratuluje Ks. Edmundowi Michalskiemu wyboru na kolejną szesnastoletnią kadencję w roli Przełożonego Generalnego!
Za: www.msf.opoka.org.pl

Aniela z Foligno ogłoszona Świętą

Kościół katolicki ma nową świętą. Papież Franciszek po przyjęciu relacji prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, kard. Angelo Amato, zaliczył w poczet świętych Anielę z Foligno. Jej kult liturgiczny rozciągnął na cały Kościół. Dotychczas ta włoska tercjarka, zmarła na początku XIV wieku, 4 stycznia 1309 r. wdowa, czczona była jako błogosławiona głównie w zakonach franciszkańskich. Jej pisma mistyczne przełożono na wiele języków, także na polski.

Ponadto Ojciec Święty upoważnił Kongregację Spraw Kanonizacyjnych do promulgowania siedmiu dekretów. Jeden z nich dotyczy cudu przypisywanego wstawiennictwu włoskiej sługi Bożej Assunty Cateriny Marchetti, współzałożycielki zgromadzenia sióstr misjonarek św. Karola, zmarłej w połowie zeszłego stulecia, w 1948 r., w Brazylii. Zatwierdzenie cudu otwiera drogę do beatyfikacji. Pozostałe dekry wspomnianej dykasterii stwierdzają heroiczną cnotę jednego błogosławionego i pięciorga sług Bożych.

Bł. Amato Ronconi żył w XIII wieku. Założył w Saludecio koło Rimini na północy Włoch szpital-przyletek dla pielgrzymów, istniejący do dziś jako dom starców. Kult tego błogosławionego został zatwierdzony w XVIII wieku, ale nie było do tego wymagane stwierdzenie heroicznego cnoty, potrzebne do ewentualnej kanonizacji.

Dalsze dekry dotyczą trojga założycieli żeńskich zgromadzeń zakonnych, mianowicie włoskiego biskupa, Kanadyjki i Hinduski, a poza tym włoskiej zakonnicy i świeskiego Włocha, który był ojcem rodziny. Ten ostatni to sługa Boży Attilio Luciano Giordani. Należał do założonego przez św. Jana Bosko stowarzyszenia świeckich Współpracowników Salezjańskich, a zmarł przed 40 laty, w 1972 r. w Brazylii.
Za: Radio.watykanskie

W Hiszpanii beatyfikacja 522 męczenników. Wśród nich jest 427 zakonników

W Tarragonie w Katalonii odbyła się beatyfikacja 522 męczenników, ofiar hiszpańskiej wojny domowej. Uroczystościom przewodniczył prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Angelo Amato. Eucharystię koncelebrował ponad stu biskupów i blisko 1,5 tys. kapłanów. Do wydarzenia tego nawiązał Papież Franciszek przed modlitwą Anioł Pański na Placu św. Piotra.

„Dziś w Tarragonie, w Hiszpanii, zostało ogłoszonych błogosławionymi ponad 500 męczenników, zabitych za wiarę w czasie hiszpańskiej wojny domowej w latach trzydziestych ubiegłego wieku. Prośmy Pana za tych odważnych świadków, i za ich wstawiennictwem prośmy o uwolnienie świata od wszelkiej przemocy” – powiedział Papież.

W sprawie wyniesionych na ołtarze męczenników odbyły się 33 różne procesy beatyfikacyjne. Najliczniejszy z nich, bo dotyczący aż 147 osób, prowadzony był w Tarragonie, stąd też decyzja o wyborze właśnie tego miasta na miejsce uroczystości. W grupie tej był m.in. biskup pomocniczy diecezji Manuel Borrás.

Znacząca większość nowych beatyfikowanych, bo aż 515, pochodziło z różnych regionów Hiszpanii. W grupie tej są jednak także 3 Francuzi, Kubańczyk, Kolumbijczyk, Filipińczyk i Portugalczyk. Wśród błogosławionych jest 88 duchownych diecezjalnych (3 biskupów, 82 kapłanów i 3 seminarzystów), 427 zakonników z różnych zakonów i zgromadzeń (w tym 15 kapłanów) i 7 świeckich.

Kilkuminutowe przesłanie wideo, skierował na początku Mszy do uczestników liturgii beatyfikacyjnej Papież Franciszek. Zapewnił o swojej duchowej łączności z nimi. Mówił też o tym, kim są ludzie oddający swoje życie za wiarę.

„Kim są męczennicy? Są chrześcijanami pozyskanymi dla Chrystusa, uczniami, którzy dobrze zrozumieli sens «umiłowania aż do końca», które doprowadziło Jezusa na krzyż. Nie istnieje miłość na raty, miłość w kawałkach. Miłość jest niepodzielna. I kiedy się kocha, kocha się aż do końca. Na krzyżu Jezus odczuwał ciężar śmierci, ciężar grzechu, ale zawierzył się całkowicie Ojcu, i przebaczył. Ledwo wypowiedział słowa, ale oddał życie. Chrystus nas «uprzedził» w miłości; męczennicy naśladowali go w miłości aż do końca. Święci Ojcowie mówią: «naśladowujmy męczenników». Zawsze trzeba obumierać by wyjść z nas samych, z naszego egoizmu, naszego dobrobytu, naszego lenistwa, naszych smutków, byśmy otwarli się na Boga, na innych, zwłaszcza na najbardziej potrzebujących» – powiedział Franciszek.

Za: Radio.watykanskie

Nowa parafia chrystusowców w Irlandii

Niedziela, 6 października 2013 r. otwiera kolejną kartę historii naszego zgromadzenia w postudzie polskim emigrantom. W obecności przełożonego generalnego ks. Ryszarda Głowackiego SChr, prowincjała ks. Wojciecha Świątkowskiego SChr oraz współbraci posługujących w Irlandii Północnej, a także innych duszpasterzy Polaków w Irlandii, arcybiskup Dublina

Diarmuid Martin dokonał urzędowej instalacji nowego rektora kościoła św. Audoen'a, którym został nasz współbrat ks. Stanisław Hajkowski SChr, mianowany równocześnie koordynatorem ds. Duszpasterstwa polskiego w Irlandii.

Wśród uczestników liturgii obecni byli także przedstawiciele polskiej dyplomacji: am-

basador RP Marcin Nawrot, konsul Katarzyna Smoter, konsul honorowy RP w Irlandii Północnej Jerome Mullen, a także pani Danuta Wałęsa, która przebywa z wizytą w Dublinie.

Arceybiskup dziękował społeczności polskiej za świadectwo wiary, które jest mocno zauważalne w irlandzkiej codzienności, a

przekazując nowemu rektorowi księgę Ewangelii, stulę i klucze do kościoła zachęcał wszystkich do budowy jednej wspólnoty ludzi głębokiej wiary. Z Bożym błogosławieństwem i aprobatą episkopatu Irlandii i Polski chrystusowcy rozpoczynają kolejny etap posługi wobec polskich emigrantów. Za: www.chrystusowcy.pl

Witryna Tygodnia

PAPIEŻ FRANCISZEK I NASZE MARZENIA O KOŚCIELE

Książka o. Zdzisława J. Kijasa OFMConv

13 marca 2013 r. kardynał Jorge Mario Bergoglio, jezuita i dotychczasowy arceybiskup Buenos Aires, został wybrany na papieża. Przybrał imię świętego z Asyżu. Nieprzypadkowo. Franciszek, skromny, rozumiejący biednych i doświadczonych przez los, stał blisko ludzi. Podobnie czynił i czynić nadal chce obecny papież.

Ze Wstępu

Rezygnacja papieża Benedykta XVI, ogłoszona 11 lutego 2013 i zrealizowana 28 lutego, była niczym grom z jasnego nieba. Zaskoczyła wszystkich, od wiernych poczynając, a na kardynałach kończąc. I chociaż niektórzy o czymś takim spekulowali, jednak nie spodziewali się, że nastąpi. Nie brakowało więc wierzących, którzy decyzję papieża porównywali z 11 września 2001, z zamachem terrorystycznym na World Trade Center i Pentagon, dodając, że po tym, co nastąpiło, Kościół nie będzie już dłużej tym samym Kościołem, jakim był przed tą datą. Mnożyły się pytania dotyczące papieża-emeryta i nowego, który przyjdzie, a jeżeli już, to skąd i kiedy to nastąpi? Co wniesie nowego i jakie podejmie kroki, aby uczynić Kościół ciągle młodym, nadal wiarygodnym i przyciągającym? Pytań stawiano wiele, zarówno z ciekawości, co ze szczerzej troski o Kościół. Były też ciemne scenariusze na temat przyszłości wiary i Kościoła. Czy mieli rację ich autorzy? Trudno po ludzku wyrokować, lecz dla wierzących pewne było, że Bóg nie zapomni o swoim Kościele, że da mu ludzi na miarę potrzeb i współczesnych wyzwań.

• Od chwili wyboru, w środę, 13 marca 2013, około godz. 19-ej, godz. 20.07, kard. Jorge Mario Bergoglio, jezuita i dotychczasowego arceybiskupa Buenos Aires, który wziął sobie imię Franciszek, o Kościele znów stało się głośno. Pozytywnie pisze o nim prasa, również ta, która dotychczas go krytykowała lub przemilczała dobro, które Kościół pełnił i nadal czyni. Środki przekazu wręcz z zachwytem komentowały pierwsze pozdrowienie nowego Papieża, jego pokorne pochylenie się przed wiernymi,

bardzo tłumnie zebranych na Placu św. Piotra, i skierowaną do nich prośbę o modlitwę za nim do Boga o błogosławieństwo. Z przyjemnością przyjmują jego uśmiech, którym wita ludzi, proste słowa, które kieruje do zebranych i liczne gesty, którymi komunikuje swoje pragnienia bycia blisko biednych, pokornych, poszkodowanych przez życie, chorych czy wątpiących.

• Franciszek jest pierwszym papieżem, który obrał imię świętego z drugiego tysiąclecia chrześcijaństwa. Mieliśmy przed nim długą serię papieży, którzy przyjęli imię Jana (23), Benedykta (16), Leona (13) czy Piusa (12), lecz żaden nie wybrał Franciszka. Uczynił to po raz pierwszy kard. Jorge Mario Bergoglio. Przyjął imię Świętego z Asyżu, pochodzącego z okresu, kiedy chrześcijaństwo utraciło już widzialną jedność. Nie przeszkodziło to jednak, aby wszyscy chrześcijanie, nie tylko katolicy, widzieli w nim duszę bratnią, wrażliwą na potrzebę odbudowania widzialnej jedności, gotową podjąć w tym kierunku trudne wyzwania i w nich wyrwać. (...)

Książka składa się z dwóch części. Pierwsza, nieco bardziej obszerna, zatrzymuje się właśnie na postaci Franciszka i Ignacego. Poprzez analizę ich życia chce pokazać w niej stałe początki każdej autentycznej reformy Kościoła, która jedynie przynieść może pozytywne owoce, ponieważ nie dzieli, lecz wzmacnia dodatkowo istniejące już więzy jedności, nie ogranicza się do krytyki innych, lecz stawia niewygodne pytania o osobistą gorliwość, osobistą gotowość do miłości Boga i służby bliźniemu. Franciszek i Ignacy zaczęli reformę Kościoła od siebie. W pierwszym rzędzie nawracali samych siebie, zapraszając następnie, lecz nie zmuszając, do czynienia tego samego innych. Ich Kościół był wspólnotą otwartą osób sobie bliskich, gotowych do wzajemnej troski o siebie, chętnych do udzielania pomocy będącym w potrzebie, gotowym nieść radość, pokój i dobro, wskazywać drogę do szczęścia i dając do ręki narzędzia, aby go osiągnąć. Dla obydwu świętych Kościół nie był bezduszną instytucją, ile bardziej Matką, która z wielką miłością troszczy się o prawdziwe i nieprzemijające dobro swoich dzieci. Jakże potrzeba, aby wierzący i świat odkrył dzisiaj takie właśnie oblicze Kościoła! Oblicze macierzyńskie, a nie instytucyjne, życzeniowe czy pretensjonalne. Franciszek i Ignacy chcą nam w tym pomóc.

Druga część książki, z kolei, dotyczy samej osoby papieża Franciszka. W oparciu o jego teksty, publikowane przed 13 marca 2013, ale również korzystając z jego pierwszych wypowiedzi, już jako Papieża, będę chciał kreślić drogi odnowy Kościoła, jakie sugeruje on sam. Przyznam, że jego wskazań nie jest zbyt wiele, raczej bardzo mało, ale te, które proponuje, w sposób pośredni lub bezpośredni, są ważne. Szczególnie wiele mówi jednak jego życie, styl duszpasterzowania. Jego gesty są czytelne i zrozumiałe, jak gesty jego świętego Patrona - Franciszka i Ignacego. Nie chcę ich tutaj zdradzać, lecz zaprosić czytelnika do przygody, lektury. W końcowych partiach tej części próbuję wskazać te tematy Kościoła, które prze-

kraczącą wyłącznie reformę wewnętrzną, duchową, wymagając zastosowania narzędzi bardziej prawnych. Należą do nich m. in. reforma Kurii rzymskiej, rozwiązanie pytań odnoszących się do prymatu Piotra, kwestia kolegalności, konferencje biskupie czy ważna, aczkolwiek ciągle kulejąca, współodpowiedzialność wszystkich wierzących za rozwój Bożego orędzia i duchowy stan Kościoła. Kiedy mówię o szerokiej współodpowiedzialności, myślę o świeckich i duchownych, mężczyznach i kobietach, słowem o wszystkich ochrzczonych, którym ostatni

Sobór zlecił troskę o Kościół i jego rozwój dla dobra świata.

Książka układa się w opowieść nie tylko o człowieku, ale także o Kościele i jego reformie. A to przecież najważniejsze zadanie, przed którym stoi biskup Rzymu. Ojciec Zdzisław Kijas rozważa możliwe scenariusze tej reformy, odnosząc się do charyzmy świętego Franciszka i świętego Ignacego Loyoli.

Zdzisław Józef Kijas (ur. 1960) - franciszkanin, profesor nauk teologicznych,

filozof, wykładowca uczelni polskich i zagranicznych, m.in. Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek PAN. Jest relatorem Kongregacji Spraw Kanonicznych, autorem książek, artykułów naukowych i popularnonaukowych, recenzji oraz tłumaczeń.

Zdzisław Józef Kijas OFMConv, "Papież Franciszek i nasze marzenia o Kościele"
Wydawnictwo WAM Za: www.deon.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Czuwanie na Jasnej Gorze w intencji Polonii

W kończącym się Roku Wiary do naszego Narodowego Sanktuarium przybędą Rodacy z Europy Zachodniej i Wschodniej. To już 28 Jasnogórska Noc Czuwania w intencji polskich emigrantów i ich duszpasterzy.

Chcemy razem, zjednoczeni w duchu ze wszystkimi wierzącymi Polakami na świecie wyznać wiarę przed obliczem Maryi – Matki i Królowej.

Pragniemy w tę noc 18/19 października dziękować za dar wiary i prosić Boga o umocnienie wierności trawania w Nim na drogach naszego pielgrzymowania – migrowania w świecie.

PROGRAM:

Rodacy, strzeżcie się niewiary i jej propagandy! (z przemówienia radiowego st. Bożego kard. A. Hlonda w dn. 28.09.1939 r.)

Rozpoczęcie – Aula o. Kordeckiego
18.00 – 19.30 Część powitalna. Koncert Marcina Stycznia
19.30 – 20.20 Rozmowy o emigracji polskiej Transmisja Radia Jasna Góra
Czuwanie – Kaplica cudownego obrazu Matki Bożej
20.00 – 20.20 Powitanie pielgrzymów przez kustosa Jasnej Góry
20.20 – 21.00 Modlitwa różańcowa Transmisja Radia Jasna Góra
21.00 – 21.20 Apel Jasnogórski – Transmisja Radia Jasna Góra, Radia Maryja i TV Trwam

21.30 – 23.00 Modlitwa w intencjach duszpasterstwa polonijnego i o nowe powołania
23.00 – 00.00 Modlitewne przygotowanie do Eucharystii
00.00 – 01.30 Msza Święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Ryszarda Głowackiego, Przełożonego Generalnego Towarzystwa Chrystusowego. Homilię wygłosi ks. Bogusław Burgat, Wikariusz Generalny Towarzystwa Chrystusowego Transmisja Radia Jasna Góra, Radia Maryja i TV Trwam
01.30 – 02.00 Nabożeństwo o umocnienie wiary na emigracji
02.00 – 02.45 Nabożeństwo za rodzinę doświadczoną rozłąką emigracyjną
02.45 – 03.30 Droga krzyżowa
03.30 – 04.00 Nabożeństwo dziękczynne za ocalenie życia
04.00 – Błogosławieństwo pielgrzymów
Godz. 16:00 – Zakończenie Pielgrzymki

Odeszli do Pana

ŚP. BR. MARIAN NOWOTNIK (1916-2013) SAC

Urodził się 27 marca 1916 r. w miejscowości Marianki, w dawnym powiecie ilżeckim, w rodzinie o tradycjach rolniczych. Rodzice Szymon i Waleria z d. Lis przedstawili go do chrztu św. 30 marca 1916 r. w parafii Wielgie (diec. sandomierska). W tej samej parafii, w 1925 r., przyjął sakrament bierzmowania.

W odpowiedzi na głos powołania, w 1938 r., zgłosił się do „Stowarzyszenia Misyjnego Księży Pallotynów” w Chełmnie, jako kandydat na brata.

Strój Stowarzyszenia przyjął 24 września 1938 w Sucharach z rąk ks. Jana Maćkowskiego SAC. Dwa lata później, 24 września 1940 r., w Ołtarzewie, złożył pierwszą konsekrację czasową, którą przyjął również ks. Jan Maćkowski. W sposób definitywny br. Marian potwierdził pragnienie służby Bogu i ludziom w Stowarzyszeniu 24 września 1943 r., składając na ręce ks. Augustyna Zarazy SAC konsekrację wieczną.

Wyniesione z domu rodzinnego zamiłowanie do pracy rolniczej zdeterminowało realizację powołania br. Mariana Nowotnika na przestrzeni całego długiego życia w Stowarzyszeniu. Jego apostołstwo realizowało się głównie poprzez pracę ogrodnika oraz braterską modlitwę. Sporadycznie przełożeni powierzali mu również pracę na furcie czy też troskę o zakrysię.

Swoje braterskie powołanie realizował we wspólnotach: trzykrotnie w Częstochowie (1946-1948, 1960-1963, 1964-1967); dwukrotnie w Wadowicach (1948-1959, 1969-1973); w Radomiu (1959-1960); w Lublinie (1963-1964); i od 1973 r. we wspólnocie seminaryjnej w Ołtarzewie, z którą związał się aż do ostatnich dni swego życia.

Do końca swojej długiej, pracowitej i ofiarnej wędrówki przez życie, br. Marian Nowotnik pozostawał niezwykle aktywny,

dając świadectwo przywiązania do Stowarzyszenia, zamiłowania do ogrodnictwa oraz cichej braterskiej modlitwy. W sposób szczególnie upodobał sobie modlitwę różańcową. Codziennie odmawiał jeden różaniec za seminarium, drugi za rodzinę i trzeci w polecanych mu intencjach. Niedługo przed śmiercią modlił się jeszcze za alumnów VI roku, którzy wyjeżdżali na swoje rekolekcje przed święceniami diakonatu.

Z reguły dobry stan zdrowia, na które br. Marian nie miał zwyczaju zbyt często uskarżać, pogorszył się dość niespodziewanie w ostatnich dniach życia i stał się na tyle poważny, iż konieczna stała się hospitalizacja w szpitalu kolejowym Pruszkowie. Tam, po kilku dniach zmagania z chorobą, 9 października 2013 r., br. Marian Nowotnik SAC odszedł do Pana, otoczony modlitwą i opieką Współbraci z WSD SAC w Ołtarzewie, przeżywszy 97 lat, z czego 73 lata w życiu konsekrowanym w Stowarzyszeniu. Za: www.pallotyni.pl

